

Les 8: De macht van Christus' opstanding

Kerntekst: 1 Korintiërs 15:14-17

'EN ALS CHRISTUS NIET IS OPGEWECT, IS ONZE VERKONDIGING ZONDER INHOUD EN UW GELOOF ZINLOOS [...] MAAR ALS CHRISTUS NIET IS OPGEWECT, IS UW GELOOF NUTTELOOS, BENT U NOG EEN GEVANGENE VAN UW ZONDEN [...]'

Voor Paulus staat of valt het hele christelijke geloof met de opstanding van Jezus. De opstanding vertelt ons niet alleen iets over Christus en over wat er bijna tweeduizend jaar geleden met Hem is gebeurd. Ze vertelt ons ook iets over onze toekomst.

We leven in een wereld die gedomineerd lijkt te worden door oorlog en geweld, ziekte en verlies, klimaatproblemen, polarisatie en economische onzekerheden. Wie dagelijks het nieuws volgt, kan al snel het gevoel krijgen dat de toekomst er steeds somberder uitziet. Het is dan ook niet verwonderlijk dat er steeds vaker stemmen opgaan die waarschuwen voor grote rampspoed of die zelfs het einde van de wereld aankondigen.

Binnen christelijke kringen vindt zo'n manier van denken steeds meer gehoor. Zeker wanneer we de Bijbelse profetieën lezen, bestaat het gevaar om voortdurend op zoek te gaan naar tekenen die bevestigen dat alles steeds erger wordt en dat het einde nabij is.

Ook voor ons als Adventisten vormt dit een grote uitdaging. De verwachting en belofte van Christus wederkomst behoort immers tot het hart van onze geloofstraditie.

Waar we volgens mij wel moeten over waken, is dat verwachting niet verandert in angst. Want de Bijbelse toekomstverwachting is – althans wat mij beterft – geen boodschap van angst maar van hoop. **GELUKKIG IS WIE DIT VOORLEEST, EN GELUKKIG ZIJN ZIJ DIE DEZE PROFETIE HOREN EN ZICH HOUDEN AAN WAT ERIN GESCHREVEN STAAT. WANT DE TIJD IS NABIJ. (OP. 1:3)** Kijk, het staat er, **wie dit voorleest en wie dit hoort is gelukkig. Er staat niet dat we schrik moeten hebben.**

Vanuit onze christelijke hoop hoeven we onze ogen niet te sluiten voor de harde werkelijkheid. Geloof betekent immers niet dat we moeten doen alsof alles wel meevalt. Ja, er gebeuren verschrikkelijke dingen. Mensen lijden. Er is onrecht. Er zijn oorlogen die levens verwoesten. Mensen verliezen geliefden. En ook Gods schepping zelf draagt de sporen van wat wij haar aandoen.

Christelijke hoop betekent dus niet dat we de werkelijkheid mooier moeten voorstellen dan ze is. Maar we mogen er volgens mij wel iets belangrijks aan toevoegen, en dat is het volgende: **Wat we vandaag om ons heen zien gebeuren, is nog niet het einde van het verhaal.**

Dat is precies ook de overtuiging die Paulus in 1 Korintiërs 15 met zoveel kracht naar voren brengt. Voor hem is de opstanding van Jezus geen mooi slot aan het levensverhaal van Christus. **Het is het begin van iets nieuws.**

³HET BELANGRIJKSTE DAT IK U HEB DOORGEGEVEN, HEB IK OP MIJN BEURT OOK WEER ONTVANGEN: DAT CHRISTUS VOOR ONZE ZONDEN IS **GESTORVEN**, ZOALS IN DE SCHRIFTEN STAAT, ⁴DAT HIJ IS **BEGRAVEN**, DAT HIJ OP DE DERDE DAG IS **OPGEWEKT**, ZOALS IN DE SCHRIFTEN STAAT, ⁵EN DAT HIJ IS VERSCHENEN AAN KEFAS EN VERVOLGENS AAN DE TWAALF. (1 KOR. 15:3-5)

Paulus herinnert de gemeente in Korinthe aan wat hij hen vanaf het begin heeft verkondigd: Christus is **gestorven**. Christus is **begraven**. Christus is **opgewekt**.

Voor Paulus is de opstanding dus geen bijkomstigheid van het christelijk geloof, integendeel. **De opstanding van Christus is het fundament van zijn geloof.**

Voor Paulus is het duidelijk: Jezus - die gestorven is - leeft.

samen overleggen

- Wanneer je jouw geloof in één of twee zinnen zou moeten samenvatten, zou de opstanding daarin dan een centrale plaats krijgen? (Waarom wel of niet?)
- 'Christus leeft' Wat betekent deze uitspraak voor jou persoonlijk?

¹⁷MAAR ALS CHRISTUS NIET IS OPGEWECT, IS UW GELOOF NUTTELOOS, BENT U NOG EEN GEVANGENE VAN UW ZONDEN ¹⁸EN WORDEN DE DODEN DIE CHRISTUS TOEBEHOREN NIET GERED. ¹⁹ALS WIJ ALLEEN VOOR DIT LEVEN OP CHRISTUS HOPEN, ZIJN WIJ DE BEKLAGENSWAARDIGSTE MENSEN DIE ER ZIJN.. (1 KOR. 15:17-19)

Paulus windt er geen doekjes om: **ALS CHRISTUS NIET IS OPGEWECT, IS UW GELOOF NUTTELOOS**. Met andere woorden: zonder de opstanding stort het christelijke geloof als een kaartenhuisje in mekaar.

Onze hoop begint dus niet met het ontkennen van de duisternis. Onze hoop begint met de overtuiging dat de duisternis niet het laatste woord heeft.

Hoop is iets anders dan optimisme

Optimisme zegt: Het zal uiteindelijk wel meevallen.

Maar, klopt dat wel? Er zijn tal van situaties waarin het niet meevalt.

Een oorlog kan jarenlang duren.

Een ziekte kan ongeneeslijk blijken.

Een relatie kan definitief breken.

Iemand van wie we houden kan overlijden.

Op zo'n moment klinkt goedkoop optimisme pijnlijk en respectloos.

Optimisme kijkt naar de omstandigheden en probeert daarin redenen te vinden om positief te blijven.

Christelijke hoop kijkt naar Christus.

Christelijke hoop zegt: **Wat er ook gebeurt, God heeft het laatste woord.**

En juist daarom kan onze hoop blijven bestaan wanneer er weinig reden tot optimisme overblijft.

samen overleggen

- Optimisme of hoop: waar zit voor jou het verschil?
- Hoe ga je hier mee om in moeilijke situaties?

Misschien kunnen we de betekenis van de opstanding beter begrijpen wanneer we ons proberen voor te stellen wat de leerlingen hebben ervaren nadat Jezus gestorven was. Voor hen leek alles voorbij. Hun rabbi, hun vriend, was gestorven.

Hun toekomstverwachting was als een kaartenhuisje in elkaar gestort. De man van wie zij geloofden dat Hij Gods koninkrijk zou brengen, werd aan een kruis genageld. De Romeinse macht had gewonnen. Het graf werd gesloten.

Als iemand op dat moment aan de leerlingen had gevraagd: 'Hoe ziet jullie toekomst er nu uit?' dan zouden maar weinigen over hoop hebben gesproken. **Alles wat zij konden zien, vertelde hen immers dat het verhaal afgelopen was.**

Jezus was gestorven. Het graf was gesloten. En zij hadden verdriet.

Dat klopt allemaal, alleen... **ze hadden nog niet alles gezien.**

En misschien is dat precies wat de opstanding ons vandaag wil leren.

Wat wij zien, is werkelijk – maar het is niet de hele werkelijkheid.

Wij zien oorlog, ziekte, verlies, mensen die sterven. Wij zien een wereld die op zoveel manieren gebroken is.

En Paulus zegt niet: 'Kijk daar maar niet naar.' Hij zegt wel: '**Kijk verder!**' Want wat jullie vandaag zien gebeuren, is nog niet het einde van het verhaal.

Vandaar dat Paulus zijn volgende vers (1 Kor. 15:20) begint met het woord: **Maar!**

²⁰MAAR CHRISTUS IS WERKELIJK UIT DE DOOD OPGEWEKT, ALS DE EERSTE VAN DE GESTORVENEN.

²¹WANT ZOALS DE DOOD ER IS GEKOMEN DOOR EEN MENS, ZO IS OOK DE OPSTANDING UIT DE DOOD ER GEKOMEN DOOR EEN MENS. (1 KOR. 15:20-21)

Met dat ene woord verandert het perspectief volledig:

De dood leek gewonnen te hebben, **maar Christus is opgewekt.**

Het graf leek het einde, **maar Christus is opgewekt.**

De leerlingen dachten dat hun hoop vervlogen was, **maar Christus is opgewekt.**

Toegegeven, dat woordje 'maar' neemt ons verdriet niet weg, het kwade dat ons overkomt wordt er niet minder ernstig door. Het geeft geen pasklaar antwoord op al onze vragen of twijfels. Het zorgt er wel voor dat we alles in het juiste perspectief zien: **dit is niet het einde!**

Stel je een donkere nacht voor. Aan de horizon verschijnt het eerste licht. Dat kleine beetje licht betekent niet dat de nacht nooit heeft bestaan. Het betekent ook niet dat het onmiddellijk overal dag is. Maar het betekent wel: **de nacht zal verdwijnen.**

Zo kijkt Paulus naar Christus' opstanding. De wereld is nog niet hersteld. Mensen worden nog ziek, mensen sterven nog. We nemen nog steeds afscheid. We gaan nog steeds door met rouwen. We zien oorlog en geweld.

Maar ergens in de geschiedenis is de nieuwe morgen al begonnen. Het graf van Christus is leeg. En daarom is de nacht niet meer definitief.

samen overleggen

- Waar lijkt de werkelijkheid soms donkerder dan de hoop waarin je gelooft?
- Hoe kunnen wij hoopvol uitkijken naar dat eerste licht?

Vandaar dat dit woordje 'maar' een belangrijke wending geeft aan wat volgt. Dit woordje 'maar' biedt ons namelijk hoop. En hoop kan de manier veranderen hoe wij vandaag in het leven staan.

Vandaar ook dat dit hoofdstuk wordt afgesloten met een concrete oproep van Paulus: **KORTOM, GELIEFDE BROEDERS EN ZUSTERS, WEES STANDVASTIG EN ONWANKELBAAR EN ZET U ALTIJD VOLLEDIG IN VOOR HET WERK VAN DE HEER, IN HET BESEF DAT DE INSPANNINGEN DIE U VOOR DE HEER VERRICHT, NOOIT TEVERGEEFS ZIJN. (1 KOR. 15:58)**

Want dit is misschien wel één van de mooiste gevolgen van de opstanding. Omdat we weten dat Christus is opgestaan, omdat we weten dat Hij leeft, is wat we vandaag in liefde doen, nooit vergeefs.

Een bezoek aan iemand die eenzaam is, is niet vergeefs. Een woord van vergeving is niet vergeefs. Opkomen voor iemand die geen stem heeft, is niet vergeefs. Een kind liefde en vertrouwen meegeven, is niet vergeefs. Troost bieden aan iemand die rouwt, is niet vergeefs. Vrede proberen te brengen waar mensen tegenover elkaar staan, is niet vergeefs.

Misschien zien wij niet meteen het resultaat van ons handelen. Misschien lijkt onze bijdrage ontzettend klein. En toch zegt Paulus: **houd vol, want Christus is opgestaan**. Want dood, geweld, ziekte, haat, mislukking of angst zullen nooit het laatste woord krijgen.

samen overleggen

- Hoe reageer je – in het licht van de opstanding - op de oproep van Paulus om vol te houden

